Sapientiss.e P.r mihi plurimum, et perpetuo Colende

Lucem, quam obscurioribus meis insipidisque lucubrationibus, virorum humaniss.e atque eruditissime, nec maiori studio gratiave ampliori potuisse illustrari comperi. De tenebris lumen splendidiorum ingenio et genio plane divino tuo meis imperfectissimis in scriptis fecisti. Tu qui bene meriti de universis hominum ordinibus spectatissime et admirabilissime nosti me omnino immerentem ad aliquius spectatae considerationis gradum evexisti: meaeque tantum tribuisti Dendrologiae ut subtilius umbra a te liberalissime exornata Lectoris quibusque sint fuerint utilitatem atque delectationem non modicam valeant percipere. Propterea ni tibi gratias referri non possum quantas debeo habeo tamen quam maximas animusque capit meus gratissimus nostrarumque semper debitum immensum atque fatebor. piget me facultate illa destitutum esse, qua

minima

minima saltem ex parte proportionem maximae tuae
doctrinae nactam illam, tui animi experior adeo amicam ut ita lo-
quar et momentaneam et nullam in intellectu gloriola-
~~tetur~~ gratiis imbecillitatis eadem. Quod si Gratiae
dantem sequuntur quaesitae, nec adsequuntur quaesitae Gratiae
prodibunt in suis aedibus auctore, unde recenderint
et ad quam radij quidam alterius iudicium emicantes huius reflexi
primum agnoscere et adventu lumen produnt. Vale et
in Literariae Reipublicae vitale lumen feliciter fulgentissimum vive
superstes, quod ut Clariss.o tales obtinere mihi liceat felicissime
Celebres qui Botanicos has meas inter~~fossi~~ones quae publi-
cae prodibunt quantocius in conspectu potissimum Romanorum haud
displicuerunt velis. Tibi demum me meaque insigne felicitate
cupio et commendans omnia prospera exorare pro te Deo &
Bononiae dabam viij Idus Julias Anni MDCLXV. ~~Dni~~ Vestri Adm. Rdi Excell.mi

addictiss.us servitor ~~[illegible]~~
Ovidius Montalbanus.